

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human rights

حقوق بشر

انجمن قلم ایران (در تبعید)
۱۰ اکتوبر ۲۰۱۶

IRANIAN PEN CENTER (IN EXILE)

بیانیه انجمن قلم ایران (در تبعید)

به کمپین روز جهانی ضد اعدام بپیوندیم!

دهم اکتوبر برابر با هجدهم مهرماه [میزان]، روز جهانی مبارزه با اعدام است. اعدام قتل عمد است که توسط سیستم دولتی علیه شهروند صورت می‌گیرد. این کیفر یکی از موارد پیش‌بینی شده در قانون برخی کشورهاست که در آن به‌حکم قانون و بر اساس حکم دادگاه، زندگی یک انسان سلب می‌شود و از همین‌رو، اقدامی غیرانسانی است و باید شدیداً محکوم شود!

سازمان‌های فعال در این زمینه، در باره جنبه‌های غیرانسانی اعدام می‌گویند؛ وقتی متهمی محکوم به اعدام می‌شود، تمام لحظه‌های عمر او در انتظار اجرای حکم و مرگ می‌گذرد. فرد نه تنها به مجازات جسمی ناعادلانه و رفتاری غیرانسانی محکوم می‌شود، بلکه گذراندن دوران انتظار اجرای حکم، بزرگترین فرسایش و شکنجه روحی و روانی است. اغلب این محکومان در شرایط به‌مراتب بدتر و ناگوارتر از سایر زندانیان نگهداری می‌شوند.

سالانه هزاران نفر به مجازات اعدام محکوم می‌شوند. آنان را به دار می‌آویزند، تیرباران می‌کنند یا با سم می‌کشند. روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام، یادآور هزاران نفری است که هم‌اکنون در انتظار اجرای حکم اعدام خود روزگار می‌گذرانند.

سازمان عفو بین‌الملل و سازمان «همبستگی جهانی علیه مجازات اعدام» در سال ۲۰۰۲، روز دهم اکتوبر برابر با هجدهم مهر ماه را روز جهانی مبارزه با مجازات اعدام اعلام کردند. هدف از برگزاری اکسیون‌های گوناگون در این روز، آن است که همگان به تلاش برای لغو مجازات اعدام در همه کشورهای جهان فراخوانده شوند.

به گزارش سازمان عفو بین‌الملل، بیشترین کشور های جهان مجازات اعدام را یا از قانون‌های خود حذف و یا در عمل از آن چشم پوشیده‌اند. دیگر کشورها نیز در این راستا گام برمی‌دارند. اما هنوز هم در ۵۸ کشور جهان مجازات اعدام اعمال می‌شود. تنها کشور اروپایی که در آن هنوز به بادافره گناهی اعدام می‌کنند، بلاروس است. از همین‌رو، امسال نیز تمرکز بسیاری از سازمان‌های پشتیبان حقوق بشر، مانند عفو بین‌الملل، بر روی مطرح کردن لزوم لغو مجازات اعدام در این کشور است.

بیشترین شمار اعدام‌ها در چین، ایران، کوریای شمالی، عربستان سعودی، پاکستان و امریکا صورت می‌گیرند. این کشورها مسؤول اجرای ۹۳ درصد احکام اعدام در جهان‌اند.

به‌خاطر بالا بودن آمار اجرای حکم اعدام در ایران، سازمان‌های اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و حقوق بشری، بارها با اکیسون‌ها و اطلاعیه‌هایی به حکومت اسلامی ایران اعتراض کرده‌اند.

بر اساس گزارش سازمان عفو بین‌الملل، شمار اعدام‌ها در ایران به‌طور کلی و اعدام‌های در ملاءعام به‌طور خاص، از سال ۲۰۱۰ به‌شکل قابل توجهی افزایش پیدا کرده‌اند. همچنین، ایران بالاترین آمار اعدام نوجوانان را دارد.

ایران پس از چین، بیشترین مجازات اعدام را هر سال اجراء می‌کند و به‌گفته عفو بین‌الملل، آمار درست و قابل اتکائی هم از سوی مقام‌های جمهوری اسلامی، منتشر نمی‌شود. بسیاری از این اعدام‌ها به‌صورت پنهانی انجام می‌شوند. بیشتر حکم‌های اعدام در ایران، افزون بر این که مخالفان سیاسی حکومت را دربرمی‌گیرند، برای متهمان قاچاق مواد مخدر یا متهمان به‌تجاوز جنسی نیز، صادر می‌شوند.

دولتمردان حکومت اسلامی، هرگز به‌درخواست‌های مکرر سازمان‌های حقوق بشری برای توقف مجازات اعدام، واکنش مثبتی نشان نداده‌اند. آنان براین باورند که مجازات اعدام، یکی از اساسی‌ترین راه‌های مؤثر مهار جرم در سطح جامعه بوده که همخوان با دستورهای دینی است.

سازمان عفو بین‌الملل روز پنج‌شنبه ۳۰ تیر [سرطان]، ۲۱ جولای ۲۰۱۶، با صدور بیانیه‌ای در لندن اعلام کرد که تصاویر ویدئویی منتشر شده از آخرین اعدام‌ها در ملاءعام در ایران، نشان‌دهنده برخورد‌های بی‌رحمانه با محکومان و مصداق ترویج بی‌رحمی در سطح جامعه و در میان کسانی است که به‌تماشای مراسم به دار آویختن آنان آمده‌اند که حتا کودکان نیز، در میان‌شان به چشم می‌خورند. این سازمان ناظر بر وضعیت حقوق بشر، مجازات اعدام را مجازاتی بی‌رحمانه خوانده که ایران، پس از چین، در اجرای آن بالاترین رتبه را داراست.

بر مبنای آماری که از «مرکز مطالعات ستراتیژیک مجمع تشخیص مصلحت نظام» داریم، ۳۰ درصد جوانان ایرانی، صفر درصد درآمد دارند. بنا به‌گفته جامعه‌شناسان، در جامعه‌ای که ۳۰ درصد از جوانانش، صفر درصد درآمد دارند، طبیعی است که اینان، خطر رفتار مجرمانه را برای بقای خود، می‌پذیرند.

از سوئی نیز در پی توافق هسته‌ای با حکومت اسلامی، برخی از چهره‌های سیاسی و دولت‌های غربی نسبت به‌آینده روابط با ایران، ابراز خوش‌بینی کرده‌اند، اما بسیاری از کارشناسان، روابط غرب با ایران را در شرایطی که در دولت حسن روحانی، وضعیت حقوق بشر در ایران رو به وخامت گذاشته، نوعی «تناقض» می‌دانند. در دوره ریاست جمهوری حسن روحانی، اعدام‌ها، بیش از سه برابر افزایش یافته‌اند. بنابراین خواست لغو مجازات مرگ و تغییر این قانون، باید در صدر مذاکره‌های جامعه جهانی با ایران قرار بگیرد.

مجازات اعدام اصول سوم و پنجم اعلامیه جهانی حقوق بشر را نقض می‌کند. این مجازات که در حقیقت به‌معنای کشتن قانونی انسان، به حکم دولت‌هاست، هم به‌منزله نقض «حق زندگی» است (اصل سوم) و نیز، به‌مثابه نقض این حق است

که «احدی را نمی‌توان تحت شکنجه یا مجازات یا رفتاری قرار داد که ظالمانه یا خلاف انسانیت و شئون بشری یا موهن باشد». (اصل پنجم)

اعدام، مجازاتیست بی‌رحمانه، انسان‌ستیزانه و خوارکننده و نیز، قتل عمد به شمار می‌آید. کشتن آدمیان از سوی دستگاه قضائی، امنیتی، اجرائی و قانون‌گذاری حاکمیت، هرگز نمی‌تواند عملی عادلانه باشد. هرگز به‌اصلاح جامعه یاری نمی‌کند، بل به عکس، خشونت و بی‌رحمی را در جامعه بازتولید می‌کند. هیچ توجیهی برای اعدام وجود ندارد. تا به امروز، اعدام همچون ابزاری در دست حکومت‌های ارتجاعی و مستبد، علیه آزادیخواهان، ستمدیدگان و برابری‌خواهان و تنها برای حفظ خود و حاکمیت‌شان، به‌دلخواه به کار گرفته شده است.

انجمن قلم ایران در تبعید، در راستای اهداف و منشور خود در دفاع از آزادی بی حد و حصر بیان و اندیشه برای همگان، خواهان این است که سانسور و اختناق، زندان و شکنجه و اعدام متوقف شوند. همه زندانیان سیاسی و اجتماعی باید آزاد شوند. این‌ها، خواست قلبی اکثریت مردم ایران است.

ارتکاب جرم، پدیده‌ای اجتماعی است و مجرم نیز، محصول جامعه‌ای است که در آن رشد کرده است. اما حکومت، به جای آن که مسئولیت خود را در قبال جامعه بپذیرد، سعی دارد با کشتن عامل نمادین جرم، به نوعی خود را تطهیر کند. بی‌تردید حق زندگی، بنیادین‌ترین حق هر انسانی است و دیگر حق‌های فردی و همگانی و آزادی‌ها، پیرو تأمین این حق است. از این‌رو، بر هر فرد و جریان انساندوست و آزاده است که بی‌قید و شرط از حرمت و موجودیت انسان پشتیبانی کند!

در روز جهانی لغو اعدام، به‌این کمپین بین‌المللی بپیوندیم و خواهان لغو فوری اعدام در ایران و سراسر جهان باشیم!

انجمن قلم ایران در تبعید

نهم اکتوبر ۲۰۱۶